

РЕШЕНИЕ

№ 3389

гр. Пловдив, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Живко Ст. Желев

при участието на секретаря Стела Гр. Грозева
като разгледа докладваното от Живко Ст. Желев Гражданско дело №
20215330109365 по описа за 2021 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.124 ГПК.

Ищцата Т. П. А. твърди, че с ответника са единствени наследници на Б.К.А., с
когото ищцата била в брак от *****, прекратен със смъртта му през *****. По време
на брака на ищцата придобила с лични средства описания в исковата молба имот –
апартамент, ведно с 1/10 ид.ч. от дворно място, ведно с 1/10 ид.ч. от общите части на
сградата представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.
Твърди се, че на ***** в кантората на ***** са се събрали страните по две
сделки. С първата от сделките ищцата придобила собствеността върху процесния имот
срещу сумата от 12 475 лева. След това ищцата се отказала от запазеното си с
нотариален акт от ***** вещно право на ползване върху апартамент на ул. „*****“ №
, който апартамент ищцата била прехвърлила на ** си през *****. След
извършения отказ от право на ползване ***** на ищцата прехвърлил апартамента на ул.
„*****“. Твърди се, че от продажната цена, която ***** получил в същия ден, същият
предал на ищцата необходимата сума за покупката на процесния имот, срещу което
ищцата се задължила да се откаже от правото си на ползване върху апартамента на ул.
„*****“ № ***. С получената от ***** сума ищцата заплатила цената. Съпругът нямал
никакъв принос за придобиването, поради което тя счита, че процесният имот е нейна
лична собственост. Поддържа, че ответникът – ***** от предходен брак на съпруга ѝ, не
бил наясно и се свързал с ищцата с предложение за делба на наследството, останало от

Б.А., в което се включвало и процесния имот. Предвид изложеното, от съда се иска да постанови решение, с което да се приеме за установено, че ответникът не е собственик на ¼ ид.ч. от процесния имот.

Ответникът К. Б. А. отрича твърдението на ищцата, че имотът е придобит с лични средства, както и стойността на цената за закупуване и начина на заплащането й. Твърди, че наследодателят Б.А. винаги е смятал, че процесният имот е придобит в режим на съпружеска имуществена общност. Поради това счита, че по наследяване е на ¼ ид.ч. от него. Предвид това счита иска за неоснователен.

Съдът намери за установено следното:

Ищцата е наследник по закон - преживяла съпруга на Б.К.А. починал на *****. Другият останал наследник е ответника К. Б. А. - **** / лист 5/.

Установява се, че бракът между Б.К.А. и ищцата Т.П.А. е бил сключен на *****/лист 4/.

Преди сключването на брака ищцата Т.П.А. придобила от своите родители К.К.П. и П.И.П., по силата на договор за покупко-продажба от ***** и договор за продажба от ***** правото на собственост върху недвижим имот представляващ апартамент № ****, находящ се в гр. *****, ул. **** №*** /лист 76 и 74/. С нотариален акт за прокупо-продажба от *****, обективиран в нотариален акта №***, том ***, дело *****/** на ***** ищцата прехвърлила на своя **** А.В.Л. притежавания от нея апартамент №*** на ул. **** №*** / лист 19/. При продажбата продавачката Т. А. си запазила пожизнено и безвъзмездно право на ползване върху прехвърления апартамент.

На ***** ищцата закупила от Ж.Н.П.Г. правото на собственост върху процесния недвижим имот - апартамент състоящ се от една стая, кухня, коридорче и малко избено помещение находящ се в сутеренния етаж от къщата, с общо застроена площ 52 кв.м. в гр. *****, ул. ***** №**, ет.**, ведно с 1/10 ид.ч. от дворното място в което е построена сградата съставляващо имот *** /стар/, **** / нов/, в кв. *** /стар/, *** /нов/ в гр. *****, *****, при съсед: улица, Г.Д. и М.К., като 1/10 ид.ч. от общите части на сградата. Сделката е обективирана в нотариален акт № ***, том **, рег. №****, дело *****/**** по описа на *****/лист 6/. На същата дата ***** и в кантората на същия нотариус ищцата А. декларира отказ от вещото право на ползване учредено с нот. акт № ***, том ***, дело *****/**** досежно апартамента с №**** на ул. **** №*** в гр. *****. Отказът е регистриран при *****, като акт № **** в том ***, с общ. рег. №****, като е надлежно вписан в регистъра на Службата по вписванията на същата дата /лист 8/. Отново на същата дата - ***** и пред същия нотариус бил сключен договор за покупко-продажба, с който ***** на ищцата А.В.Л. прехвърлил на Р.А.С. правото на собственост върху апартамента с №****, находящ се на адрес гр. *****, ул. **** №**, който придобил от ***** през *****, като сделката

била обективирана в нот. акт № ****, том **, рег. №****, дело ***/**** / лист 9/.

Съобразно представената по делото схема, закупеният от ищцата недвижим имот е отразен в действащата кадастрална карта на гр. **** с идентификатор *****/**** /лист18/.

Според показанията на свидетеля А.Л. след като неговата **** сключила брак с покойния Б.А. те живели съвместно до 1998г. - 1999г. в апартамента на ул. **** №***, върху който ищцата имала запазено право на ползване. След това се разделили и А. отишъл да живее в негов имот. Ищцата продължила да живее в този апартамент до 2002г., когато закупила процесния имот на ул. **** №****. Свидетелят сочи, че сделките при които **** се отказала от правото на ползване върху имота на ул. **** №**, закупила процесния апартамент на ул. **** №**** и свидетеля продал притежавания от него апартамент са били осъществени съзнателно в един и същи ден и при един и същи нотариус. Това било направено с цел, свидетеля да предостави на своята **** част от цената, която било уговореното да получи за своя апартамент, така че тя да закупи процесния имот на ул. **** №****. Поради това и според предварително постигната уговорка, купувачът на апартамента на ул. **** №** броил уговорената сума, след което свидетелят предал на **** парите, необходими и да заплати цената за закупуване на апартамента на ул. **** №****, а тя от своя страна подписала декларацията за отказ от право на ползване. След това била изповядана сделката, с която свидетелят прехвърлил апартамента на ул. **** №**, вече свободен от тежести. Свидетелят заявява, че към момента на тази продажба ищцата и нейния съпруг не живеели заедно, като закупуването на имота било с цел ищцата да живее в него. Покойният нейн съпруг не бил заявявал приживе претенции относно собствеността върху придобитото от А. жилище.

Установява се от представената декларация по чл.14 ЗМДГ от ****, че след придобиване на процесния апартамент ищцата го декларира само на свое име /лист 53/. В последствие през 2003г. ищцата е подала нова декларация в която посочила като съсобственик и съпруга си Б.А. /лист 87/. Според обясненията й дадени по чл.176 ГПК, това станало след съвет на нейна позната юрист. От представените квитанции е видно, че ищцата редовно е заплащала дължимите за имота местен данък и такса смет, включително и задълженията записани на името на съпруга /лист 57 - 73/.

Съдът намира, че показанията на свидетеля са достоверни, независимо от близката му родствена връзка с ищцата. Те напълно се потвърждават от представените по делото писмени доказателства, като тяхната достоверност относно начина и последователността на извършване на сделките при които ищцата е закупила процесния имот, отказала се е от правото на ползване и свидетелят е продал притежавания от него апартамент, се потвърждава от последователната номерация на актовете регистрирани от ****. Твърдението на свидетеля, че към датата на

сделката покойният съпруг на ищцата не е живеел с нея, а на друг адрес се потвърждава от обстоятелството, че при подаване на втората данъчна декларация през 2003г., както и в последващите такива, също подадени и от А., е посочен адрес на покойния съпруг в гр. *****, ул. *****, №****, а не нейният, който съвпада с този на процесното жилище.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

За ищцата съществува правен интерес да отрече правата на ответника върху имота, доколкото той оспорва нейната собственост за предявената с иска идеална част. Ето защо искът е допустим.

Предвид характера на иска, ответникът по делото следва да докаже, че е придобил правото на собственост върху процесните 1/4 ид.ч. от недвижимия имот по силата на наследяване от неговия ****, който е бивш съпруг на ищцата. За да може да придобие тези права ищецът следва да докаже, че към момента на откриване на наследството неговият баща е съпритежавал процесния недвижим имот заедно с ищцата в режим на семейна имуществена общност.

Съгласно чл.19 ал.1 СК 1985г. /отм./, която е действувала към момента на сключване на сделката от която черпи права ищцата, вещите и правата върху вещи, както и паричните влогове, придобити от съпрузите през време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи независимо от това, на чие име са придобити. Този съвместен принос се предполага до доказване на противното и може да се изрази във влягането на средства и труд, в грижи за децата и работа в домакинството – чл.19, ал. 2 и 3.

От друга страна чл.21, ал.1 СК 1985г. /отм./, обявява за лични вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити през време на брака изцяло с лично имущество по чл. 20, ал. 1 или с друго лично имущество, придобито преди брака.

Проведеното от ищцата доказване опровергава презумпцията за съвместен принос при придобиването на процесния апартамент. На първо място, към момента на придобиването съпрузите са живеели вече разделени, което само по себе си е обстоятелство, което изключва съвместния принос. От друга - съобразно събраните гласни доказателства, средствата заплатени от ищцата за придобиването на собствеността са й били предоставени от нейния ***. Това означава, че имотът е придобит от ищцата изцяло с нейни лични средства. Извън това следва да се съобрази и обстоятелството, че апартаментът на ул. **** №****, върху който ищцата е имала право на ползване и който е продаден впоследствие от нейния ***, преди това е бил лично притежание на ищцата, като придобит преди сключване на брака.

С оглед изложеното съдът намира, че закупеният от А. апартамент, не е станал семейна имуществена общност, тъй като е придобит изцяло с лични средства по смисъла на чл.21, ал.1 СК 1985г./ отм./ Поради това относно него презумпцията на чл.

19, ал.3 СК 1985г. / отм./ е оборена и покойният Б.А. не е придобил дял. Следователно към датата на неговата смърт 1/2 ид.ч. от този имот не е съставлявала част от неговото имущество, поради което и ответникът не може да се легитимира като собственик на половината от нея, тоест 1/4 по силата на наследяване.

Ето защо съдът намира, че предявеният иск е основателен и следва да се уважи.

Ищцата е направила общо разноски в размер на 895,84 лв., от които: 145,84 лв. държавна такса и 750 лв. възнаграждение за един адвокат. С оглед изхода на делото ответникът следва да заплати тази сума на ищцата.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на осн. чл.124, ал.1 ГПК, по иска предявен от Т. П. А. ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. ***** №**, че ответникът К. Б. А. ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. **** №** **не е собственик**, на основание наследяване от Б.К.А. ЕГН *****, починал на *****, на 1/4 /една четвърт/ ид.ч. от правото на собственост върху следния имот: самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** представляващ жилище, състоящо се от една стая, кухня, коридорче и малко избено помещение, находящо се в сутеренния етаж от къща, с обща застроена площ 52 кв. м., на ет. 1, както и 1/10 ид.ч. от дворното място – поземлен имот с идентификатор *****, в който сградата е построена, съставляващо имот **/стар/, **** /нов/ в кв. **** по плана на гр. *****, *****, с административен адрес ул. ***** №****, както и 1/10 ид.ч. от общите части на сградата, включително клозета на двора.

ОСЪЖДА К. Б. А. да заплати на Т. П. А., на осн. чл.78, ал.1 ГПК, сумата 895,84 лв. /осемстотин деветдесет и пет лева и 84 ст./, представляваща деловодни разноски.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването пред Пловдивския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____